

Forslagets *stk. 4* er en videreførelse af den gældende bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 54, stk. 2, 4. og 5. pkt.

Ved samtykke forstås enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved kunden indvilger i, at oplysninger om kunden videregives.

Der gælder ikke noget formkrav til samtykket, som derfor kan afgives såvel skriftligt, herunder digitalt, som mundtligt.

Samtykket skal være specifikt, hvilket indebærer, at det af samtykket klart skal fremgå, hvilke oplysninger, der videregives, hvilke formål videregivelsen tjener, samt hvem modtageren af oplysningerne er.

Det er desuden et krav, at kunden er informeret om samtykkets indhold. Herved forstås, at pengeinstituttet skal sikre sig, at kunden har tilstrækkelig information til fuldt ud at forstå samtykkets omfang. Det påhviler pengeinstituttet at løfte bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke som krævet efter bestemmelsen.

Samtykket skal være udtrykkeligt, og et stiltiende samtykke er derfor ikke tilstrækkeligt.

Efter forslagets *stk. 5* udvides kredsen af personer, der er underlagt tavshedspligt til ansatte i moderselskaber, der modtager oplysninger til brug for koncernstyring.

Efter forslagets *stk. 5, 1. pkt.*, skal pengeinstituttet påse, at de personer, der modtager fortrolige kundeoplysninger, har kendskab til, at de er omfattet af tavshedspligt. Dette kan eventuelt ske ved, at den modtagende virksomhed forpligter sig til at informere sine medarbejdere, hvorefter pengeinstituttet ikke selv behøver at informere den enkelte medarbejder. Såfremt den modtagende virksomhed er en finansiel virksomhed, hvor de ansatte i forvejen er underlagt en lovfastsat særlig tavshedspligt, kan det afgivende pengeinstitut forudsætte, at de ansatte er bekendt med tavshedspligten.

Det påhviler pengeinstituttet at fastsætte retningslinier for, hvilke oplysninger, der kan videregives, efter forslagets *stk. 6*. Disse retningslinier skal være offentligt tilgængelige. Formålet med reglen er, at give kunderne mulighed for at fravælge et institut, der videregiver flere oplysninger, end kunden ønsker.

Retningslinierne skal angive hvilke typer af kundeoplysninger, der videregives til hvilke typer af virksomheder. Det behøver ikke at være en detaljeret opremsning af alle oplysninger, men reglerne skal give kunderne et tilstrækkeligt præcist indtryk af hvor per-

sonlige oplysninger, der videregives. Retningslinierne behøver ikke at blive udleveret til alle kunder, men reglerne skal være tilgængelige for alle kunder. Dette vil eksempelvis være tilfældet, såfremt retningslinierne fremgår af en brochure, der kan udleveres til interesserede kunder.

Til nr. 14

Ændringen medfører, at overtrædelse af lovens bestemmelser om FIH strafbelægges som pengeinstitutters overtrædelse af tilsvarende bestemmelser. Strafbestemmelser har hidtil kun fremgået af bekendtgørelse nr. 181 af 6. marts 1997 om Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH).

Til nr. 15

Der foreslås bødestraf for overtrædelse af tavshedspligten efter forslagets § 53 a. Det foreslås endvidere at strafbelægge uberettiget udnyttelse af de fortrolige oplysninger. Som efter den gældende § 54, stk. 2, er det således belagt med straf både at overtræde tavshedspligten og uberettiget at udnytte fortrolige oplysninger.

Til § 2

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2000. § 1, nr. 6, har dog virkning allerede for regnskabsåret 1999.

Stk. 2. Forslaget medfører, at pengeinstitutter, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet, kan forsætte med at drive de pågældende virksomheder. Det samme vil gælde for Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S. Det foreslås, at de pågældende institutter pålægges at underrette Finanstilsynet herom, af hensyn til den fremtidige håndhævelse af bestemmelsen.

Til § 3

Færøerne og Grønland

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Loven kan dog sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.